

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันธุรกิจการเงินนอกระบบที่ผิดกฎหมายในรูปแบบการระดมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนได้พัฒนารูปแบบการกระทำความผิดและเทคนิคในการหลอกลวงฉ้อโกงประชาชนให้มีความทันสมัย และมีความหลากหลายตามภาวะเศรษฐกิจการเงินและเทคโนโลยีที่ทันสมัย และได้ขยายตัวออกไปดำเนินการหลอกลวงฉ้อโกงในต่างจังหวัดอย่างแพร่หลาย เช่น การระดมเงินทุนในลักษณะแชร์ลูกโซ่ การขายตรงแบบแฝงแชร์ลูกโซ่ โดยใช้สินค้าบังหน้า การระดมเงินโดยการหลอกลวงให้ซื้อขายบัตรเติมเงินโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น และเมื่อผู้กระทำความผิดได้รับเงินจากหลอกลวงฉ้อโกงด้วยการระดมเงินทุนในลักษณะดังกล่าวแล้ว ผู้กระทำความผิดจะนำเงินที่ได้ไปทำการยกย่าย ถ่ายเท ทรัพย์สินออกไปให้กับญาติพี่น้อง สามี ภรรยา พ่อแม่ หรือเพื่อนสนิท หรือนำไปฝากไว้ที่สถาบันการเงินในต่างประเทศ เพื่อให้ยากแก่การติดตามยึดหรืออายัดทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย แต่อย่างไรก็ตาม ก็มีปัญหบางประการเกิดขึ้นจากการจะใช้อำนาจในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิด โดยเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายบางครั้ง ได้กระทำการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดไป และผู้ที่ถูกยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ได้มาร้องเรียนต่อหน่วยงานต่างๆ ที่มีอำนาจในการตรวจสอบการใช้อำนาจของพนักงานสอบสวนว่า กระทำการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไปโดยไม่มีอำนาจที่จะกระทำได้ ทำให้พนักงานสอบสวนเกิดความไม่มั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่ และผู้กระทำความผิดหรือผู้ที่ถูกยึดหรืออายัดทรัพย์สินจะใช้เป็นช่องทางในการติดตามทวงคืนทรัพย์สิน เพื่อหาทางยกย่ายถ่ายเททรัพย์สินต่อไป ดังนั้น จึงควรมีมาตรการหรือทางแก้ปัญหาให้กับเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายให้สามารถดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดได้

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การระดมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน เป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจประเภทหนึ่ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อสถานะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทย และความเป็นอยู่ของประชาชน โดยในส่วนของประเทศไทย “การระดมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน” หรือที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิดฐาน “กู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน” นั้น ได้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดมา

ความผิดดังกล่าวที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งมีประชาชนผู้เสียหายจำนวนมาก และประชาชนต้องสูญเสียทรัพย์สินอย่างมากมายมหาศาล ซึ่งมีจำนวนประชาชนและความเสียหายที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง ได้รวบรวมไว้ในปีพ.ศ.2528 - 2538 มีประชาชนผู้เสียหายกว่า 80,000 ราย และความเสียหายกว่า 10,000 ล้านบาท¹ โดยเมื่อผู้เสียหายได้ถูกหลอกลวงไปแล้วส่วนใหญ่จะไม่ได้รับเงินคืน มีแต่ส่วนน้อยที่ได้คืนไปบ้าง และกฎหมายของประเทศไทยในปัจจุบันที่มีอยู่ก็ไม่สามารถนำมาดำเนินการบังคับยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดเพื่อเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้เสียหายอย่างได้ผล ดังนี้

1) อำนาจของพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 132² ได้กำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานให้อำนาจพนักงานสอบสวน³ มีอำนาจค้นเพื่อพบสิ่งของซึ่งมีไว้เป็นความผิด หรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ แต่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยค้น และ (4) ให้อำนาจพนักงานสอบสวนยึดไว้ซึ่งสิ่งของที่ค้นพบตาม (2) แม้ว่ากฎหมายจะให้อำนาจพนักงานสอบสวนตามที่กล่าวมา แต่เมื่อพนักงานสอบสวนเข้าไปตรวจค้นและพบทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ได้แปลงสภาพไปแล้ว เช่น นำเงินที่ได้มาจากการระดมเงินทุนจากผู้เสียหายไปซื้อทรัพย์สินอย่างอื่น ปัญหาที่เกิดขึ้นกับพนักงานสอบสวนคือ พนักงานสอบสวนจะสามารถดำเนินการยึดทรัพย์สินดังกล่าวได้หรือไม่ เพียงใด โดยชอบด้วยกฎหมาย

¹ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, กองนโยบายการเงินและสถาบันการเงิน, “สถิติการป้องกันปรามการทุจริตการเงินนอกระบบ”, 2528-2538

² มาตรา 132 เพื่อประโยชน์แห่งการรวบรวมหลักฐาน ให้อำนาจพนักงานสอบสวนมีอำนาจดังต่อไปนี้...

(2) ค้นเพื่อพบสิ่งของ ซึ่งมีไว้เป็นความผิด หรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ แต่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยค้น...

(5) ยึดไว้ซึ่งสิ่งของที่ค้นพบหรือส่งมาดังกล่าวไว้ในอนุมาตรา (2) และ (3)

³ “พนักงานสอบสวน” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน

2) อำนาจของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ตามพระราชบัญญัติ การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547 มาตรา 24⁴ (1) กำหนดว่า ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ⁵ มีอำนาจในการเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใดๆ เพื่อตรวจค้น เมื่อมีเหตุสงสัยตามสมควรว่า มีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้และ (2) กำหนดว่า พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจค้นบุคคล หรือยานพาหนะที่มีเหตุสงสัยตามสมควรว่า มีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ โดยพนักงานสอบสวนคดีพิเศษจะมีอำนาจในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ค้นพบได้ตาม (5) ปัญหาที่เกิดขึ้นกับพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ จะเหมือนกรณี พนักงานสอบสวนทั่วไป คือ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษจะสามารถดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินดังกล่าวได้หรือไม่ เพียงใด โดยขอด้วยกฎหมาย

⁴ มาตรา 24 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(1) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ เพื่อตรวจค้น เมื่อมีเหตุสงสัยตามสมควรว่ามีบุคคลที่มีเหตุสงสัยว่ากระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษหลบซ่อนอยู่ หรือมีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าการเนินชั่งกว่าจะเอาหมายค้นมาได้บุคคลนั้นจะหลบหนีไป หรือทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(2) ค้นบุคคล หรือยานพาหนะที่มีเหตุสงสัยตามสมควรว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้...

(5) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ค้นพบ หรือที่ส่งมามากกล่าวไว้ใน (1) (2) (3) และ (4) การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษปฏิบัติตามข้อบังคับที่ กคพ. กำหนด...

⁵ “พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ” หมายความว่า อธิบดี รองอธิบดี และผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีอำนาจและหน้าที่สืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

3) อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 มาตรา 8⁶ กำหนดว่า พนักงานเจ้าหน้าที่⁷ ที่จะทำการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 ได้จะต้องปรากฏว่า ผู้นั้นมีหนี้สินล้นพ้นตัวตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย หรือมีสินทรัพย์ไม่พอชำระหนี้สิน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรก็สามารถขออนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินได้ แต่จะยึดเกินกว่า 90 วันไม่ได้ เว้นแต่ พนักงานอัยการได้ฟ้องคดีอาญาตามมาตรา 9 หรือฟ้องคดีล้มละลายตามมาตรา 10 คำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินจึงยังคงมีผลต่อไปจนกว่าศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ซึ่งการใช้อำนาจดังกล่าวได้จะต้องปรากฏว่า ผู้นั้นต้องตกเป็นผู้ต้องหาว่าได้กระทำความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 แล้ว แม้ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีอำนาจตามกฎหมายแต่ในทางปฏิบัติก็ยังขาดการติดตามสืบหาทรัพย์สินของผู้ต้องหาว่า กระทำความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 จึงทำให้การดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องหากระทำไม่ได้ทันเวลา และไม่สามารถบรรเทาความเสียหายให้แก่ผู้เสียหายซึ่งเป็นผู้ที่เป็นเหยื่อจากการกระทำความผิดฐาน

⁶ มาตรา 8 ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้กู้ยืมเงินผู้ใดที่เป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 มีหนี้สินล้นพ้นตัวตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย หรือมีสินทรัพย์ไม่พอชำระหนี้สินและเห็นสมควรให้มีการดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้นไว้ก่อนเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนผู้ให้กู้ยืมเงิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้นไว้ก่อนได้ แต่จะยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้เกินกว่าเก้าสิบวันไม่ได้ เว้นแต่ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา 9 หรือมาตรา 10 ให้คำสั่งยึดหรืออายัดดังกล่าวยังคงมีผลต่อไปจนกว่าศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น

เมื่อได้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ใดไว้ตามวรรคหนึ่ง หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้กู้ยืมเงินที่เป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 มีหนี้สินล้นพ้นตัวตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย หรือมีสินทรัพย์ไม่พอชำระหนี้สิน แต่ยังไม่สมควรสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินคดีล้มละลายต่อไปตามมาตรา 10

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติตามประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สินมาใช้บังคับโดยอนุโลม

⁷ “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

กู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนได้ ประกอบกับพนักงานเจ้าหน้าที่จะสามารถยึดหรืออายัดทรัพย์สินเท่านั้น ไม่รวมถึงประโยชน์อย่างอื่นที่ผู้กระทำความผิดได้รับไปจากการกระทำความผิด ดังนั้น ถ้าผู้กระทำความผิดได้รับประโยชน์อื่นใดจากการกระทำความผิด จะมีวิธีการอย่างไรในการดำเนินการนำประโยชน์เหล่านั้นให้กลับมาสู่มือของประชาชนผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิด

4) อำนาจของของคณะกรรมการธุรกรรม ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 34^๘ (1) (2) และ (3) ได้กำหนดเกี่ยวกับการดำเนินการในส่วนทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดฐานมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน โดยกำหนดให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจในการตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดได้ โดยคณะกรรมการธุรกรรมสามารถสั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามมาตรา 35 หรือมาตรา 36 และมีอำนาจในการดำเนินการตามมาตรา 48 กล่าวคือ สามารถมีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดไว้ชั่วคราวได้ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน กรณีจะเห็นได้ว่า การใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ในการดำเนินการกับทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดนั้น จะต้องดำเนินการผ่านทางคณะกรรมการธุรกรรมซึ่งกฎหมายกำหนดอำนาจให้เฉพาะคณะกรรมการธุรกรรมเท่านั้น ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ถ้าหากไม่มีคณะกรรมการธุรกรรมแล้ว การใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 ก็จะไม่สามารถกระทำได้ และอำนาจของคณะกรรมการธุรกรรมจะมีอำนาจในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเท่านั้น ซึ่งถ้ามีประโยชน์อื่นใดที่ผู้กระทำความผิดได้รับไปจากการ

^๘ มาตรา 34 ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

(2) สั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามมาตรา 35 หรือมาตรา 36

(3) ดำเนินการตามมาตรา 48

(4) เสนอรายงานผลการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการและ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(5) กำกับดูแลความเป็นอิสระและเป็นกลางของสำนักงานและเลขาธิการ

(6) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

กระทำความผิดคณะกรรมการธุรกรรมจะมีอำนาจดำเนินการกับประโยชน์เหล่านี้ได้หรือไม่
เพียงใด

1.2 สมมติฐานของการศึกษา

กฎหมายของไทยเกี่ยวกับการยึดและอายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดฐาน
กู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ ไม่สามารถดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน
ของผู้กระทำความผิดได้อย่างทันท่วงที ทำให้ไม่สามารถเยียวยาความเสียหายให้กับผู้เสียหายได้
ดังนั้น การศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในทางกฎหมายเกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน
ของผู้กระทำความผิด จึงจะสามารถบรรเทาความเสียหายให้กับผู้เสียหายได้

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาถึงกฎหมายของไทยในปัจจุบันที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการ
ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
- 2) เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายและทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ใน
การดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
- 3) เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ที่ถูกกล่าวหาว่า กระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่
เป็นการฉ้อโกงประชาชนจากการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในขณะเดียวกันก็เป็น
การเยียวยาความเสียหายให้กับผู้เสียหายซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดฐานกู้ยืม
เงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
- 4) เพื่อคุ้มครองและปกป้องเจ้าหน้าที่ของรัฐจากการดำเนินการตามกฎหมาย และให้
สามารถดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกง
ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายที่ให้อำนาจ
ตามหลักการแห่งนิติรัฐ
- 5) เพื่อพิจารณาว่ากฎหมายของไทยที่มีอยู่ในปัจจุบันมีสภาพบังคับและสามารถ
ดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนได้
เพียงใด และมีแนวทางการแก้ไขอย่างไร
- 6) เพื่อหาแนวทางในการทำงานร่วมกันของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบ
เกี่ยวกับความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาจะอยู่ในกรอบของการใช้อำนาจในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ที่กระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนในชั้นก่อนฟ้องคดีต่อศาล โดยการศึกษาจะทำการศึกษาอำนาจของพนักงานสอบสวนทั่วไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอำนาจของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547 อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 และอำนาจของคณะกรรมการธุรกรรม ตามพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 โดยจะทำการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการใช้อำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ตามกฎหมายดังกล่าว และแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งศึกษากฎหมายในต่างประเทศเพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและแก้ปัญหที่เกิดขึ้นตามกฎหมายไทยต่อไป

1.5 วิธีการศึกษา

ศึกษาจากหนังสือ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ บทความ และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยจะทำการศึกษาจากบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550, ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา, พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547, พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527, พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 และกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิด เพื่อนำมาวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

1.6 ประโยชน์ที่จะได้รับการศึกษา

- 1) ทำให้ทราบถึงกฎหมายของไทยในปัจจุบันที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
- 2) ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายและทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนตามกฎหมายของไทยในปัจจุบัน

3) สิทธิและเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนได้รับการคุ้มครอง และสามารถเยียวยาความเสียหายให้กับผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

4) สามารถคุ้มครองและปกป้องเจ้าหน้าที่ของรัฐจากการดำเนินการตามกฎหมายและให้สามารถดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายที่ให้อำนาจตามหลักการแห่ง นิติรัฐ

5) ทราบถึงกฎหมายต่างประเทศที่กำหนดให้อำนาจกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิด